

Van Rome 1960 naar Tokio 2020

ZESTIG JAAR
NEDERLAND
OP DE
PARALYMPISCHE
SPELEN

**Van Rome 1960
naar Tokio 2020**

ZESTIG JAAR NEDERLAND OP
DE PARALYMPISCHE SPELEN

Van Rome 1960 naar Tokio 2020

ZESTIG JAAR NEDERLAND OP
DE PARALYMPISCHE SPELEN

Colofon

EEN INITIATIEF VAN

Fonds Gehandicaptensport, Fons Kemper, Irene Louwers-Schmidt, NOC*NSF, Delphine van Opdorp-Ariëns Kappers en Steven Sniijders

SAMENSTELLING

Frans Oosterwijk

MET BIJDRAGEN VAN

Hans Klippus, Guus Peters, Edward Swier, Eddy Veerman, John Volkers, Bert Wagendorp, Tessa de Wekker en Robin Wubben

DATAVERZAMELING EN -VERWERKING

Steven Sniijders en Marianne Stikvoort

EINDREDACTIE

Janeke de Zeeuw

ONTWERP EN OPMAAK

www.pageturner.design

FOTOGRAFIE

In *Van Rome 1960 naar Tokio 2020* is gebruikgemaakt van foto's afkomstig van ANP Foto, Sportfotografie.nl, Getty Images, Alamy, Shutterstock.com, Ronald Hoogendoorn Fotografie, De Hoogstraat Revalidatie, Wikimedia Commons, Twitter en privéarchieven van de betrokkenen. Hoewel de uitgever zijn uiterste best heeft gedaan om alle rechthebbenden van het illustratie- en fotomateriaal te achterhalen, is het mogelijk dat hij daarbij in gebreke is gebleven. In dat geval verzoeken wij u hem daarvan in kennis te stellen.

DRUKWERK

PreVision, Eindhoven

ISBN 978-90-5472-461-2

NUR 489

Overal waar in dit boek 'hij' of 'hem' staat, kan ook 'zij' of 'haar' worden gelezen, tenzij verwezen wordt naar specifieke personen. Om de leesbaarheid te bevorderen, hebben we besloten niet telkens beide vormen te gebruiken.

© 2021 ARKO SPORTS MEDIA, NIEUWEGEIN

Behoudens uitzondering door de wet gesteld mag, zonder schriftelijke toestemming van de rechthebbende(n) op het auteursrecht, c.q. de uitgever van deze uitgave door de rechthebbende(n) gemachtigd namens hem (hen) op te treden, niets uit deze uitgave worden veevoudigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, micro lm of anderszins, hetgeen ook van toepassing is op de gehele of gedeeltelijke bewerking.

De uitgever is met uitsluiting van ieder ander gerechtigd de door derden verschuldigde vergoedingen voor kopiëren, als bedoeld in art. 17 lid 2. Auteurswet 1912 en in het KB van 20 juni 1974 (Stb. 351) ex artikel 16b., te innen en/of daartoe in en buiten rechte op te treden.

Voorwoord

Van Rome 1960 naar Tokio 2020, een verhaal van een reis. De reis van de Nederlandse deelname aan de Paralympische Spelen.

Het werd tijd dat deze reis goed beschreven zou worden. En dat is volgens ons in dit boek zeker gebeurd. Je kunt het zien als een uitgebreid verslag van een roadtrip, maar ook als een boek over de ontwikkeling van de paralympische beweging in Nederland.

Wat dit boek in onze ogen zo waardevol maakt, is dat er vooral veel aandacht is gegeven aan alle reizigers die deze ontwikkeling mogelijk hebben gemaakt.

Het gaat vooral over de sporters en hun begeleiders natuurlijk, in 1960 nog vooral echte pioniers. Zij zijn de helden van dit verhaal. Zij leveren de knappe prestaties onder lastige en vaak onvoorspelbare omstandigheden.

Het bedrijven van topsport gaat gepaard met veel plezier – voor de sporters zelf, hun directe omgeving en vele anderen. Maar vrijwel altijd ook met onderweg veel strijd, teleurstelling en telkens weer moeten opstaan om door te gaan.

Topsporters verleggen hun grenzen en ontdekken zo nieuwe mogelijkheden. Topsporters en hun prestaties inspireren velen om ook hun dromen waar te maken, op welk gebied dan ook.

Lang leek het voor sporters met een beperking lastig, zo niet onmogelijk, om hun sportieve talenten voluit te kunnen ontwikkelen en benutten. Dit boek beschrijft de eerste zestig jaar van een ontwikkeling die daaraan een einde maakt.

Wat ons betreft is het vooral een eerste hoofdstuk. De reis is nog lang niet ten einde... Reist u mee? Wij zullen dat zeker doen!

Nike Boor,
Directeur Fonds Gehandicaptensport

Marc van den Tweel,
Algemeen Directeur NOC*NSF

Compleet en up-to-date

In *Met Pijl en Boog naar Engeland* beschreef Jaap Pegels in 1985 voor het eerst de geschiedenis van de paralympische sport in Nederland en gaf hij aandacht aan de prestaties van de Nederlanders tijdens de Stoke Mandeville Games en de eerste Paralympische Spelen. Sindsdien is er systematisch meer aandacht voor de paralympische sport gekomen. De Paralympische Spelen werden elke vier jaar groter en populairder, en er was ook steeds meer Oranjesucces.

Er was echter nog geen naslagwerk waarin die complexe nationale en internationale geschiedenis in zijn geheel is vastgelegd en waarin alle Nederlandse successen bij de Paralympische Spelen in kaart zijn gebracht, en alle Nederlandse deelnemers worden vermeld. Die achterstand is nu met een formidabele klap goedge maakt.

Voor u ligt een compleet en up-to-date naslagwerk, uniek in de wereld. Het initiatief daartoe begon bij de oud-paralympische deelnemers Irene Louwers en Delphine van Oudorp-Ariëns Kappers, en bij archivaris Steven Snijders, die beloofde voor eens en altijd een eind te zullen maken aan foute aantallen gewonnen medailles, verkeerd gespelde namen en andere vergissingen die na zo veel jaren oppervlakkige mediaverlaggeving voor waarheden werden gehouden. Het initiatief werd omarmd door NOC*NSF, Fonds Gehandicaptensport en Arko Sports Media.

De eerste werkzaamheden startten al in 2019. Corona dreigde even roet in het eten te gooien, maar bij de makers is nooit twijfel geweest. Dit boek moest en zou er komen.

Behalve naslagwerk over de Nederlandse deelname aan 28 Paralympische Spelen – vanaf Rome 1960 tot en met Tokio 2020 – is dit boek ook een journalistieke geschiedschrijving van de groei, emancipatie en ontwikkeling van de paralympische sport, wier beoefenaars, zo veel is in de loop der jaren wel duidelijk geworden, door dezelfde honger – sneller, hoger, sterker – zijn bevangen als hun olympische collega's.

Nederland speelt een bijzondere rol in die geschiedenis van de paralympische sport door de organisatie van de Paralympische Spelen in Arnhem (1980) en van de Wereldspelen in Assen (1990). Beide evenementen zetten nieuwe standaarden neer en gaven de paralympische sport een enorme *boost*.

Later was Nederland een van de eerste landen waar de paralympische sport organisatorisch werd geïntegreerd met de valide sport. Die integratie lag ten grondslag aan de professionalisering die de Nederlandse paralympische sport de laatste jaren heeft doorgemaakt en heeft ertoe geleid dat paralympische en olympische sporters inmiddels samen zijn vertegenwoordigd in TeamNL. In Tokio eindigde het Nederlands paralympisch team op een nooit eerder vertoonde vijfde plaats in de landenspiegel!

Net als de olympische sport is ook de paralympische sport doping- en fraudegevoelig. Dat wordt mede in de hand gewerkt door ingewikkelde en ondoorgrondelijke classificatiesystemen. Geen wonder dat André Cats, een van de vier voor dit boek geïnterviewde chefs de mission van Nederlandse paralympische ploegen, verzucht dat de classificatie dringend moet worden geprofessionaliseerd, vereenvoudigd en gestandaardiseerd, en wereldwijd moet worden ondergebracht bij slechts enkele keuringsinstituten.

Een bijzonder woord van dank gaat uit naar alle deelnemers van de Paralympische Spelen die belangeloos aan dit boek hebben meegewerkt. In korte en langere interviews deelden ze hun herinneringen met de makers en maakten ze op indringende wijze de tijd waarin zij glorieerden nog eens tastbaar.

Michel van Troost
Uitgever Arko Sports Media

Inhoud

1. Sneller, hoger, sterker	10
Bert Wagendorp	
2. Goudkoorts in lege stadions	14
Robin Wubben	
Rome 1960	26
Tokio 1964	38
Tel Aviv 1968	54
Heidelberg 1972	62
Örnsköldsvik 1976	70
Toronto 1976	72
Geilo 1980	90
Arnhem 1980	92
Innsbruck 1984	116
Stoke Mandeville/New York 1984	118
Innsbruck 1988	136
Seoel 1988	138
Albertville 1992	148
Barcelona 1992	150
Lillehammer 1994	172
Atlanta 1996	176
Nagano 1998	192
Sydney 2000	196
Salt Lake City 2002	218
Athene 2004	224
Turijn 2006	242
Peking 2008	244
Vancouver 2010	264
Londen 2012	270
Sotsji 2014	288
Rio de Janeiro 2016	294
Pyeongchang 2018	332
Tokio 2020	348

3. Stoke Mandeville Games: van revalidatietraject tot grootste sporttoernooi voor gehandicapten	378
Guus Peters	
4. Gehandicaptensport: van emancipatie naar commercialisering	388
Eddy Veerman	
5. De Paralympische Spelen worden volwassen	402
Edward Swier	
6. De organisatorische integratie van de paralympische sport	416
Robin Wubben	
7. In gesprek met vier chefs de mission	428
John Volkers	
8. Na zomer- ook wintersport	444
Robin Wubben	
9. Classificatie - zegen of noodzakelijk kwaad?	454
Robin Wubben	
10. Fraude en doping	464
Robin Wubben	
11. Arnhem 1980, omslagpunt voor de parasport	476
Hans Klippus	
12. Wereldspelen 1990 in Assen - mijlpaal op meer dan één manier	490
Guus Peters	
13. De cross-over(s) tussen de olympische en paralympische sport	500
Frans Oosterwijk	
14. De (r)evolutie van materiaal en mechaniek en de intrede van wetenschap en data	516
Eddy Veerman	
15. Het revalidatiecentrum als kraamkamer van paralympisch talent	528
Tessa de Wekker	
De vier initiatiefnemers	540
Ten geleide	543
Bronnen	544

1

Sneller, hoger, sterker

BERT WAGENDORP

*De mens is van nature een spelend wezen, een homo ludens. Schrijft historicus en cultuurfilosoof Johan Huizinga (1872-1945) in zijn klassieke boek **Homo Ludens**. **Proeve eener bepaling van het spel-element der cultuur** uit 1938. Zonder spel geen cultuur, beweert Huizinga, want die vloeit voort uit de vrije, spelende mens.*

Helaas heeft de sport op zeker moment de verkeerde afslag genomen, beweert Huizinga. “De ontwikkeling van het sportwezen verloopt sedert het laatste kwart der negentiende eeuw in de richting dat het spel steeds ernstiger wordt opgevat. De regels worden strenger en in meer finesses uitgewerkt. De prestaties worden hoger opgevoerd. [...] Nu gaat met de steeds toenemende systematisering en disciplineren van het spel iets van het zuivere spelgehalte verloren. Dit openbaart zich in de scheiding tussen professionals en amateurs. [...] De houding van de professional is niet meer die van het spel, het spontane en zorgeloze gaat niet meer op. [...] De sport neemt in de hedendaagse samenleving een plaats in terzijde van het eigenlijke cultuurproces, dat buiten haar omgaat.”

Dat was in 1938: professionele sport bestond in Nederland alleen in het wielrennen, een enkele voetballer verdiende zijn geld in het buitenland en de Olympische Spelen waren een sportfeest voor amateurs – en zouden dat nog heel lang blijven. Moet je ruim tachtig jaar later eens kijken. Huizinga draait zich om in zijn graf. Topsport is een zaak geworden voor professionals. Er zijn nog maar weinig sporten die je op het hoogste niveau kunt beoefenen zonder er fulltime voor te trainen.

Sport heeft zijn *roots* in het spel, maar van het spelelement en de vrije mens die het beoefent is nog maar weinig te herkennen. Sport is een tactisch systeem, met urenlange trainingen en wetenschappelijke analyses. Het enige en heilige doel is winnen. Voor jezelf, voor je coach, voor je sponsor en voor je land. De Olympische Spelen zijn nooit bedoeld geweest als nationalistisch festijn, met vlaggen en volksliederen, maar inmiddels is het medailleklassement de belangrijkste ranglijst.

Sport is een politiek en commercieel vehikel geworden. En daarnaast is het de belangrijkste poot van de internationale entertainmentindustrie, een poot met een miljardenomzet. Daar kun je van alles van vinden, maar dat de sport is “verernstigd” – zoals Huizinga het noemde – is meer dan ooit een feit. Sport is de meest ernstige zaak ter wereld en wordt in grote ernst besproken en becommentarieerd. Een blijde lach zie je alleen wanneer iemand de gouden medaille in ontvangst neemt, de activiteit op zich is nog maar zelden aanleiding voor vertoon van vreugde.

Ik heb de indruk dat dat anders is op de Paralympische Spelen. Natuurlijk is daar ook regelmatig sprake van teleurstelling, maar ik geloof niet dat, zoals je bij de Olympische Spelen wel ziet, verliezen het einde van de wereld betekent. Misschien komt dat doordat de deelnemers beter hebben leren relativeren dan de gemiddelde olympische topatleet.

Op de Paralympische Spelen lijkt verliezen niet het einde van de wereld te zijn. Misschien hebben de deelnemers beter leren relativeren dan de gemiddelde olympische topatleet?

Het aloude olympische credo luidt ‘*Citius, altius, fortius*’ – sneller, hoger, sterker. Dat is, anders dan veel mensen denken, geen aansporing de tegenstander in de pan te hakken, maar een oproep aan het individu om te streven naar zelfverbetering, de eigen grenzen te verleggen, zich te meten in verhouding tot anderen.

De Paralympische Spelen zijn geen variant op de Olympische Spelen, het is een apart genre

Het is een wezenlijke maar al bijna vergeten opvatting over het doel van sport.

De “verernstiging” van de sport is niet aan de paralympische sporten voorbijgegaan. Dat blijkt ook uit dit boek, waar het gaat over hoe de paralympische sport zich ontwikkelde tot een voor het bedrijfsleven interessante tak van sport. Of uit de hoofdstukken over de professionalisering van de paralympische sport en de opkomst van de paralympische professional.

Dat is een logische ontwikkeling, niets menselijks is de paralympische atleet vreemd. Waar commerciële belangen zwaarder gaan wegen, is meer geld beschikbaar voor professionalisering – en met de professionalisering komt de nadruk op winnen. Vervolgens komen de middelen die de kans op winst vergroten. Dat is de negatieve bijwerking, die je ook zou kunnen zien als de definitieve emancipatie van de paralympische atleet: vals spel.

En toch zal op de Olympische Spelen altijd harder worden gezwommen en hoger worden gesprongen. Voor sommige mensen is dat reden de Paralympische Spelen te beschouwen als een evenement waar per definitie mindere prestaties worden geleverd. Dat is onterecht, het is het vergelijken van appels met peren. De Paralympische Spelen zijn geen variant op de Olympische Spelen, het is een apart genre.

De komende jaren zal duidelijk worden welke kant het opgaat met de paralympische sport. Die van verdere professionalisering en commercialisering, waarmee in navolging van de olympische sport een eigen elite van topatleten wordt gecreëerd. Of die van een sport die terugkeert naar zijn *roots*: Huizinga’s spelende mens. En die daarmee echt een brede, emancipatoire functie kan vervullen. Met de Paralympics als een evenement waar het ‘*Citius, altius, fortius*’ in zijn oorspronkelijke betekenis wordt uitgedragen: de mens die streeft naar een betere versie van zichzelf.

96

ATLANTA

LANDEN **104** DEELNEMERS **3.255**

NEDERLANDSE DEELNEMERS **106**

CHEF DE MISSION **CEES VERVOORN**

NEDERLANDSE MEDAILLES

45 (17 GOUD, 11 ZILVER, 17 BRONS)

PLAATS NEDERLAND IN
MEDAILLEKLASSEMENT **8**

Aanvankelijk waren er twijfels of Atlanta de organisatie financieel kon rondkrijgen, maar na een aantal private initiatieven was die angst geweken. Daarnaast bleek dat in Atlanta, niet voor niets de standplaats van Coca-Cola, voor het eerst de commerciële waarde van de Paralympische Spelen werd gepeild en uitgenut. Ruim 25 grote bedrijven zagen brood in het sponsoren van het evenement. Het nieuwe International Paralympic Committee ontving na de Spelen 725.000 dollar, terwijl het organiserende comité na afloop nog eens bijna 4 miljoen dollar naar het USA Disabled Athletes Fund overmaakte. Een waardevolle *legacy*, waarop de sport verder kon bouwen.

Aan het programma van de Paralympische Spelen werden in Atlanta weer twee sporten toegevoegd: dressuur en baanwielrennen. Ook zeilen en rolstoelrugby beleefden hun debuut. Sporters met een geestelijke beperking waren voor het eerst in staat mee te doen aan de Paralympische Spelen. Dat hun deelname door het Atlanta Paralympic Organising Committee (APOC) onbenoemd bleef in de aanloop naar de Spelen én tijdens de openingsceremonie, zorgde overigens voor felle reacties van onder meer de International Association of Sports for Persons with a Mental Handicap.

Na een flitsende openingsceremonie, waaraan behalve vicepresident Al Gore onder anderen ook Aretha Franklin en Liza Minnelli hun medewerking verleenden, rekende iedereen op een even soepel verloop van de Paralympics. Dat viel tegen. Er waren veel klachten over de kamers, het eten en het vervoer. De Nederlandse ploeg klaagde, bij monde van chef de mission Cees Vervoorn, onder meer over de kleine kamers, die allesbehalve schoon waren. “Na ons vlekkeloos verlopen trainingskamp in Warm Springs was Atlanta een koude douche.” De smerige vloeren zorgden onder meer voor veel huidirritaties. Bovendien was er veel mis met de dopingcontroles, die rommelig verliepen. Waar NBC liefst 456 miljoen dollar betaalde voor de uitzendrechten van de Zomerspelen, moest de organisatie van de Paralympische Spelen zelf bijdragen aan de live *coverage* van de Paralympics. Dankzij die investering waren de Spelen echter wel Amerika-breed en in 28 andere landen te zien. Een voorzichtige schatting sprak destijds van 50 miljoen tv-kijkers.

De Amerikanen behaalden thuis als verwacht, met 46 goud, 46 zilver en 65 brons, de eerste plaats in het medailleklassement. Nederland werd achtste in deze ranglijst. De Nederlandse ploeg, bij terugkeer ontvangen door minister-president Wim Kok, behaalde 45 medailles: zeventien keer goud, elf keer zilver en zeventien keer brons. Na de dip van 1992 werd weer ouderwets gescoord in het zwembad: 29 medailles. Alwin de Groot was de grote man in het bad met vijfmaal goud, tweemaal zilver en een bronzen plak. De CP-voetballers wonnen voor de derde Spelen op rij goud. Het debuut van het baanwielrennen werd luister bijgezet met goud voor de tandem Jan Mulder-Pascal Schoots. Ook werden mooie successen geboekt bij het rolstoeltennis. Ricky Molier won bij de mannen, terwijl het hele vrouwenpodium oranje kleurde: Maaike Smit, Monique van den Bosch en Chantal Vandierendonck verdeelden de plakken.

Alvin de Groot

Was in 1996 de 'Koning van Atlanta' met vijf gouden, twee zilveren en een bronzen medaille. Verbeterde dat jaar in vier finales het wereldrecord. Vier jaar eerder, in Barcelona, was hij ook al goed voor eremetaal: hij won er eenmaal goud, tweemaal zilver en eenmaal brons.

"De Paralympische Spelen zijn overweldigend. Ik heb daar zó veel geleerd waar ik tot op de dag van vandaag profijt van heb. Omgaan met druk, discipline, praten voor een groep mensen, doelen stellen... Een van de duurste lessen leerde ik wel in Atlanta. Ik won daar vijf keer goud en zwom vier wereldrecords. Op de laatste afstand, de 50 meter vrije slag, werd het geen nieuwe toptijd. Alle dagen hadden tot dan toe hetzelfde programma: op dezelfde tijd opstaan, ontbijten, naar het zwembad, warming-up en dan de series zwemmen. Vervolgens terug naar het dorp, lunchen, slapen, weer naar het zwembad, warming-up en dan de finale. De hele week hetzelfde.

Misschien had het er iets mee te maken dat ik steeds vermoeider werd, maar ik zat zó in dat ritme, dat ik niet had gezien dat de finales die laatste dag niet aan het einde maar halverwege de middag waren. Dus klopte mijn planning niet meer. Ik had te laat geluncht. Daarna moest ik heel snel naar het zwembad, de warming-up doen en uiteindelijk stond ik met een volle buik op het startblok.

Ik merkte terwijl ik klaarstond dat er een boer omhoogkwam. Gelukkig mocht je toen nog een valse start maken, dus maakte ik die. Om die boer te kunnen laten en opnieuw op het startblok te klimmen. Ik won de race wel, maar het werd geen nieuw wereldrecord. Een dure les? Een beetje. Maar ach, dat wereldrecord is inmiddels allang verbroken en het goud, dat heb ik nog steeds."

“Een dure les? Ach, dat wereldrecord is inmiddels allang verbroken en het goud, dat heb ik nog steeds”

ALWIN DE GROOT

Willem Noorduin

Deed als atleet zes keer mee aan de Paralympische Spelen. Won tussen 1992 en 2004 drie gouden, vijf zilveren en een bronzen medaille met kogelstoten en discuswerpen. Op zijn laatste Paralympische Spelen, in 2008 in Peking, veroverde hij geen medailles.

“In mijn beginjaren was de sport nog niet zo professioneel. We hadden wel centrale trainingen met de Nederlandse ploeg, maar die moesten wij als atleten zelf organiseren. Waar er een atletiekbaan beschikbaar was, gingen we trainen. In het staartje van mijn carrière waren die trainingen allemaal op Papendal. Kwalificatiemomenten voor de Paralympische Spelen mochten we ook zelf kiezen. Drie wedstrijden en daarin moest het gebeuren. Had je pech en was het drie keer slecht weer, dan was dat zo. Later werd het kwalificatieproces gelijkgetrokken met dat van de olympische sporters en telde elke goede prestatie in een wedstrijd mee voor je kwalificatie. Je kreeg dus meer kansen om aan de limieten te voldoen.

*Elke editie van de Paralympische Spelen waaraan ik heb meegedaan, was uniek. Het is toch het hoogste podium waarop je kunt presteren. Mijn gekste ervaring was wel in Atlanta in 1996. We zaten al in de **call room**, de ruimte waar we ons als atleten moeten melden voor een wedstrijd, toen het hevig begon te onweren. En in Atlanta waren dat soort buien nogal heftig. De hele baan stond **in no time** onder water, dus was het wachten tot het stopte met regenen en de baan weer opdroogde. In de tussentijd mochten we die ruimte niet uit. We hebben er zeker drie uur gezeten voor we eindelijk van start konden. Anderen werden wat nerveus; ik niet. Het is wat het is. En vervolgens moet je dan uitgaan van je eigen kunnen. Ik won na die onweersbui goud bij het kogelstoten, met één centimeter verschil. Zo iets vergeet je nooit.”*

***“Anderen werden wat nerveus; ik niet. Het is wat het is.
En vervolgens moet je dan uitgaan van je eigen kunnen”***

WILLEM NOORDUIN

ALLE DEELNEMERS

NAAM	SPORT(EN)
AMELSVOORT VAN, SYREETA	ZWEMMEN
AMSING, MIRJAM	RUITERSPORT
ASSENBERG, IRIS	ZWEMMEN
ASTEN VAN, PIETER	ZEILEN
BAARS, HENNY	WIELERSPORT
BANFI, JOZEF	ZITVOLLEYBAL
BENNEKER, ERNA	ROLSTOELBASKETBAL
BOMMEL, JAN	GOALBALL
BOSCH VAN DEN, MONIQUE (KALKMAN-VAN DEN BOSCH)	ROLSTOELTENNIS
BOUWMAN, THEO	ZEILEN
BREEMEN VAN, IWAN	ATLETIEK
BREEMEN VAN, RUDI	CP-VOETBAL
BROEK VAN DEN, EDWIN	ZITVOLLEYBAL
BROERSE, YOLANDA	ROLSTOELBASKETBAL
BROERTJES, GERARD	ZITVOLLEYBAL
BUITENDIJK, WILLEM	WIELERSPORT
BUSSEL VAN, IRMA	ZWEMMEN
BUURMAN, JORIEN	ROLSTOELBASKETBAL
CAPPETIJN, WILBERT	ROLSTOELBASKETBAL
DENGERINK, CARLO	CP-VOETBAL
DETTMER, RUUD	ROLSTOELBASKETBAL
DONK VAN DER, JOS (ADRIANUS)	ATLETIEK

NAAM	SPORT(EN)
DONNERS, OLAF	CP-VOETBAL
DRIJVER DEN, ARNICA	ZWEMMEN
DURGE, RON	ZITVOLLEYBAL
EILANDER, JEREMY	WIELERSPORT
ENGEL, KASPER	ZWEMMEN
ENGELSMAN, JURJEN	ZWEMMEN
ENSER, PERCY	CP-VOETBAL
GEEL VAN, LAURENTIUS	ZWEMMEN
GESELL, RICHARD	ZITVOLLEYBAL
GLIMMERVEEN, RENÉ	CP-VOETBAL
GOEDE DE, FRANK	ROLSTOELBASKETBAL
GRAAF DE, ARIE	ATLETIEK
GROOT DE, ALWIN	ZWEMMEN
GUNT LISBERGEN, PETER	CP-VOETBAL
HARKEMA, FROUWKJE	ZWEMMEN
HEERSINK, PAUL	CP-VOETBAL
HENDRIKS, DIANE	TAFELTENNIS
HENNINK, DIRK (WILFRED)	CP-VOETBAL
HESSELS, UDO	ZEILEN
HOEK-HEPPENHUIS, VAN DER ILONKA	TAFELTENNIS
HOEVEN VAN, JOLANDA	SCHIETEN
HOOCH DE, JOOST	ZWEMMEN

NAAM	SPORT(EN)	NAAM	SPORT(EN)
HOUT VAN, HENRICUS	ATLETIEK	MAI, MARCO	BOOGSCHieten
HOUTSMA, ALWIN	ZWEMMEN	MARKUS, SANDER	ROLSTOELBASKETBAL
IBRAHIMI, ASJOESJA	ROLSTOELBASKETBAL	MARTENS, RENÉ	ROLSTOELBASKETBAL
JANSEN, JENNETTE	ROLSTOELBASKETBAL	MOLIER, RICKY	ROLSTOELTENNIS
JANSENS, KOEN	ROLSTOELBASKETBAL	MOS, JOSÉ	ROLSTOELBASKETBAL
JEBARI, MUSTAFA (CHARIF JEBARI)	ROLSTOELBASKETBAL	MULDER, JAN	WIELERSPORT
JONG DE, ARNO	CP-VOETBAL	NANNENBERG, JACQUELINE	ZWEMMEN
KAMERLING, SERVAAS	ROLSTOELBASKETBAL	NOORDEGRAAF, PAUL	GOALBALL
KARSSEN, OLAF	CP-VOETBAL	NOORDUIN, WILLEM	ATLETIEK
KEMENADE VAN, PAUL	GOALBALL	NOOYEN, HENRI	GOALBALL
KEMENADE VAN, RON	GOALBALL	OOMEN, HARRY	ZITVOLLEYBAL
KERSTEN, HAROLD	TAFELTENNIS	PAARDEKAM, JOLANDA	TAFELTENNIS
KOoy, MANFRED	ATLETIEK	PARNIAN, TAQY	BANKDRUKKEN
KROON, GERARD	ZITVOLLEYBAL	PELLEGROM, CORNELIS	TAFELTENNIS
LAAN VAN DER, GUDA	ROLSTOELBASKETBAL	PLOEG-BROUWER, MARIELLE	TAFELTENNIS
LAEMERS, TRUUS (GERTRUDIS)	TAFELTENNIS	REEDEN VAN, RONALD	ATLETIEK
LAMPERS, GERDA (STOKKEL-LAMPERS)	ZWEMMEN	REEKERS, JOHAN	ZITVOLLEYBAL
LEEUWEN VAN, EVELYN	ROLSTOELBASKETBAL	REMERY, GERARD	WIELERSPORT
LEEUWEN-LOKKER VAN, MARJA	ROLSTOELBASKETBAL	REUVEKAMP, PETRA	ZWEMMEN
LENTINK, JURGEN	ZWEMMEN	ROOIJ DE, ANTON	ROLSTOELBASKETBAL
LINDEN VAN DER, GERTJAN	ROLSTOELBASKETBAL	SCHOOTS, PASCAL	WIELERSPORT
LOON VAN, JEFFREY	ROLSTOELBASKETBAL	SMIT, MAAIKE	ROLSTOELTENNIS

ALLE DEELNEMERS

NAAM	SPORT(EN)
SPREEUWENBERG, GERARD	ZITVOLLEYBAL
STOKKEL, JOOP	RUITERSPORT
STURKENBOOM, RUTGER	ZWEMMEN
STUURMAN, ERIC	ROLSTOELTENNIS
TIGGELMAN, INGEBORG	ROLSTOELBASKETBAL
TIL VAN, MARIANNE	ZWEMMEN
TOP, PIETER	ZITVOLLEYBAL
UNEN VAN, BJORN	ZITVOLLEYBAL
VANDIERENDONK, CHANTAL	ROLSTOELTENNIS

NAAM	SPORT(EN)
VEGGEL VAN, JEANINE	ROLSTOELBASKETBAL
VENDERBOSCH, ANDRÉ	ZITVOLLEYBAL
VERWEIJ, GILBERT	ZWEMMEN
VRIES DE, JAAP	CP-VOETBAL
WALSTRA, JAPPIE	BOOGSCHieten
WERF VAN DER, KORNELIS	ROLSTOELBASKETBAL
WIDT, CASPER	ZWEMMEN
WOLFSWINKEL, MARIJKE	ZEILEN
ZEEUW DE, JAAPJE	ROLSTOELBASKETBAL

ALLE WINNAARS

NAAM				SPORT(EN)	AANTAL MEDAILLES
AMELSVOORT VAN, SYREETA	1	1	1	ZWEMMEN	3
BENNEKER ERNA		1		ROLSTOELBASKETBAL	1
BOSCH VAN DEN, MONIQUE (VAN DEN BOSCH-KALKMAN)	1	1		ROLSTOELTENNIS	2
BREEMEN VAN, RUDI	1			CP-VOETBAL	1
BROERSE, YOLANDA		1		ROLSTOELBASKETBAL	1
BUURMAN, JORIEN		1		ROLSTOELBASKETBAL	1
DENGERINK, CARLO	1			CP-VOETBAL	1
DONNERS, OLAF	1			CP-VOETBAL	1
ENGEL, KASPER	1		1	ZWEMMEN	2
ENGELSMAN, JURJEN	1	1	3	ZWEMMEN	5
ENSER, PERCY	1			CP-VOETBAL	1
GEEL VAN, LAURENTIUS			2	ZWEMMEN	2
GLIMMERVEEN, RENÉ	1			CP-VOETBAL	1
GROOT DE, ALWIN	5	2	1	ZWEMMEN	8
GUNTISBERGEN, PETER	1			CP-VOETBAL	1
HEERSINK, PAUL	1			CP-VOETBAL	1
HENNINK, WILFRED (DIRK)	1			CP-VOETBAL	1
HOUTSMA, ALWIN	2			ZWEMMEN	2
IBRAHIMI, ASJOESJA		1		ROLSTOELBASKETBAL	1
JANSEN, JENNETTE		1		ROLSTOELBASKETBAL	1
JONG DE, ARNO	1			CP-VOETBAL	1
KARSSSEN, OLAF	1			CP-VOETBAL	1

ALLE WINNAARS

NAAM				SPORT(EN)	AANTAL MEDAILLES
KERSTEN, HAROLD			1	TAFELTENNIS	1
KOOY, MANFRED			1	ATLETIEK	1
LAAN VAN DER, GUDA		1		ROLSTOELBASKETBAL	1
LAEMERS, TRUUS (GERTRUDIS)			1	TAFELTENNIS	1
LAMPERS, GERDA (STOKKEL-LAMPERS)			1	ZWEMMEN	1
LEEUWEN VAN, EVELYN		1		ROLSTOELBASKETBAL	1
LEEUWEN-LOKKER VAN, MARJA		1		ROLSTOELBASKETBAL	1
LENTINK, JURGEN			2	ZWEMMEN	2
MOLIER, RICKY	1		1	ROLSTOELTENNIS	2
MOS, JOSÉ		1		ROLSTOELBASKETBAL	1
MULDER, JAN	1			WIELERSPORT	1
NANNENBERG, JACQUELINE	1			ZWEMMEN	1
NOORDUIN, WILLEM	1		1	ATLETIEK	2
REUVEKAMP, PETRA		1	2	ZWEMMEN	3
SCHOOTS, PASCAL	1			WIELERSPORT	1
SMIT, MAAIKE	1			ROLSTOELTENNIS	1
STOKKEL, JOOP			1	RUITERSPORT	1
STURKENBOOM, RUTGER		3	1	ZWEMMEN	4
STUURMAN, ERIC			1	ROLSTOELTENNIS	1
TIGGELMAN, INGEBORG		1		ROLSTOELBASKETBAL	1
VANDIERENDONK, CHANTAL	1		1	ROLSTOELTENNIS	2
VEGGEL VAN, JEANINE		1		ROLSTOELBASKETBAL	1

NAAM				SPORT(EN)	AANTAL MEDAILLES
VRIES DE, JAAP	1			CP-VOETBAL	1
WALSTRA, JAPPIE		1		BOOGSCHieten	1
ZEEUW DE, JAAPJE		1		ROLSTOELBASKETBAL	1